

3HAYBP4N02
0E0A031AΔH2, T

ΑΕΥΤΕΡΑ
10
ΜΑΪΟΥ 1937
Σάββατος ἑξαήμερος
τῶν ἐργασιῶν τῆς 1. Σ

τὴν ἱερὰν ἀποστολὴν τῆς ὅταν κα-
τέστη ἀνίκανος νὰ κρατήσῃ εἰς τὴν
ζωὴν τὸ ἀπαρκετῶς ἐπιβαλλόμε-
νον δημοσιογραφικὸν ὄργανον αὐτῆς.

νους. Ἐνθ' εἰς ἄλλα ἑστῆματα
 ἵσται καὶ περισσόντων ἐμπειρικῶς
 τῆς ἑκκλησίας, αἱ εὐλογητικαὶ
 ἀποφάσεις, ὅτι ἡννοῦσται ἡ
 πόλις αἰκλική, εἰς τὴν ἑτήρα
 500000000 παγκόσμιον ἐπιβάρ-
 νων νεοκρῶν, δι' οὗ ἀπαρῶ-
 νοντο τὰ ταμεῖα τῆς Ι. Ναβῆ, τὸ
 αὐτοπρὸς οικονομικὸν πνεῦμα τοῦ
 Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου ὑπε-
 ρχώρησε καὶ ἡ εὐστοργία τὸ Θεο-
 λογικὸν εὐλογητικὸν πρὸς μεγά-
 λην μὲν χαρὰν καὶ πρῶτης θύμης
 πρὸς λύπην ὅμως καὶ ἀποκαρδίαν
 εἰς τὸν ὑπερῶν τῶν νεοκρῶν, οὐ
 πλείστοι τῶν ὁπλοίων μὲν εἰς τὰ
 χαρτίκα εἰδοντο τὰ παγκόσμια τῶν
 ἐπιβάρ, ἰσται ὅμως καὶ αἱ λερω-
 ται ἀπεκλειστικῶς ἡς τοιαύτης
 περιήρην τῆς ἡγεμονικῆς. Μὴ
 οὕτω εἶναι ὑποθετικῶς ὡς πρὸς
 τὴν ἐμπειρικὴν τῶν ἱερῶν
 Ναβῆ ἀπὸ τούτων νεοκρῶν; Βε-
 βαιῶς οὐκ. Ἀλλὰ τότε πρὸς
 τὴν ἡ τοιαύτη δάκρυσι; δι' οὗ
 τὴν καλὸντὴν γὰρ μακ. διαφω-
 6 Θεολογικῶς Ἐπισκοπῶν, διὰ
 νὰ πείσῃσι αἱ κυκλοφοροῦσαι δια-
 δόσεις περὶ παρακρινιακῆς θύμης
 ἐπιβόλης, καὶ τοῦτο κατόπιν τῆς
 ὑπὸ τῶν νεοκρῶν βολήσεως ὑπο-
 στήσεως διὰ τὴν ἐπιληψίαν τὴν
 διδόνον αἱ κυκλοφοροῦν γνωστοῦ
 ἐκκλησιαστικοῦ καὶ ἐμπειρικῶς
 ὀργάνου.

100

[illegible]

Ὁ Πατριάρχης ὡσεὶ συνεπύρ-
ρος, κατέστη συντηρητικὸς καὶ
ἀπὸ τῆς ἀνάγκης τοῦ εἶναι τὸν
πρόν, ἀποφασίσαν εἰς τὴν ἀντι-
καταβολὴν μόνον τὸν λαμπρὸν
δυσπλοῦν, ἀπὸ τοσοῦτον
καὶ τόλμης. Σαντηρητικὸς καὶ πο-
νοροῦς τὸν χωροεπίτροπον, δὲν ἤλ-
θοι εἰς ἐπιστάσεις παραδω-
σεως καὶ ἐκδραμῶν, νὰ ἐπι-
σταῖν ἀμφιβολίαν· ἐκ τῶν λογυ-
σίων, εἰς οὓς νὰ δίδεται νὰ παρ-
έλθῃ. Στενὸς προσκολλητὸν τὸν
τοῦ σμυρναίων τοῦ καὶ ἀνέκα-
θεν ἡμῶν καὶ ἀνδοσταν ἐπι-
στολὴν τοῦ Ἀρχιεπίσκοπου Κωνσταν-
τίνου ἐπὶ μετὰ τοῦ Χαλκιδεῶν ἀπο-
δείξας βραχυτάτως. Οὐκ αὖ καὶ
ἀναφύρασε τοῦ εἶναι τὸν θρόνον
κατὰ τὸ 1897 καὶ ἔτι παρὸν σχεδόν
τῆς πρώτης τοῦ, ἐπὶ τέσσαρα πε-
νήκον ἐτη, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σα-
νοδίκης, ὅστις δὲ ἔξ ἀποφύγε-
ται, ὁ ἐκ τοῦ ἀναγνῶντος καὶ ἀπο-
φύγεαι καὶ ἀποφύγεαι διευτε-
ρίως τὰς διευτερίων καὶ κατὰ
τὴν δόξηα δόξηα. Καὶ δὲ τὸ
τόσο λαμπρὸς μισοῦσαν ἀπὸ
τοῦ Ἀρχιεπίσκοπου καὶ μετὰ τοῦ
Βερολίνου ἀνακαταστάσαν ἐν
Συνόδῳ, ὡς θὶ ὁμοῦ, ὅτι τὸν
Μητροπολίτην Ἰωαννῶν καὶ
Πρόεδρον, εἶνε καὶ ἡ πατριστα-
τοῦ Κωνσταντινου.

Μετά τοῦ Χαλκιδεύου συνέιο-
γάσθη ἐπὶ τριετία περίπου, ὁπότε
ἀνεβάν τὸ Σερβικὸν εἴτημα Σκο-
πειν. Οἱ Σέρβοι ἐξήτουν, μετὰ
τῶν Ρασκοβιτῶν καὶ εἰς τὰ
Σκόπια Σέρβον Μητροπολίτην.

Σταυρον τότε ήτο ο Αφρόδιος
Συκοειτής, ο άποδύων παρ τινος
επώνυμου Λίχωνος, ο ένδυνωσις; ή
υψηλότερος και ζωηρός; το φρο
νημα έβουλος Μητροπολίτης. Ε
παρσίδη ήτο των πατριάρχων εν
αύτων, προς διεκδίκησιν του ήγει
ραίου, να δεχθή, διοικούντα πα
τριάρχειον τον Σέρβον λαχύν
δουσαν Φιλαμύναν, παρταίμα
ένθενική από της Συνόδου, με
πολλές συζητήσεις και πολλού α
ντα. Ο Αφρόδιος δυσχερής έδει
χθη ήν ήλυν ταύτην, εν πρό
τω των πατριάρχων όρον, εν πρό
τω αίματι να μετατρέψη. Αλλ
ο Ζαχάρειος Γεωργιάς ήμιν
εις την άσπυν να μή γίνονται
της Έκκλησίας φυσιολικά παραγο
ρήσεις, δόλμον έπαινεσθαι, διαμα
τυρηθή, έδεναν άκαμψην, παρη
τήρη τον Συνεδισμό καθήκοντος
του και άπογοήσιος εις Χαλ
κόν, διετήρησεν τυλιγας μόνο
μετα το Πατριάρχου σχέσις. Έ
κοτε την διοίκησιν της έπαρχίας
Συκοειτών ανέλαβε καί ούσαν
Φιλαμύναν μετ' αὐγών εν
το Αφρόδιος προέβηται εις
Μητροπολίτην Πελαγονίας. Τότε
ο Φοικιλιανός υψηλότερα Συ
κοειτών, Αλλ' ή ταύτην προέβηται
ένν ελπίσιν της κοινής γνη
στην. Καί ύπερβαν οι γνηστοί καί
λοδοιχαί, ότινες έξεμεταλλεύον
τα εν Σίτημα, κατά τον ήτοιμα
σμενον τόπον, Ο Πατριάρχης
άπορρηγν ακρών, άνέβη καί
είπες άρεστές, να έμμενουν
τον ύποκρίτην και τον ήτοιμα
σμεν εις την Μηναν Σαλωτή
κατά την Αίγυν Καί ένθεν εν
επαρχία καί εις την έπαρχίαν του
Αίγυπτου να πρώτα συμ
μεταστανεί τον ήτοιμασμεν του Πα
τριάρχου τον ήτοιμασμεν

Η Σοφία κυβερνήσας κατὰ
 τὰς παροήσεις τὰς πόσεις του
 τοῦ ἀπέναντι ἐκείνων της
 ἡλικίας ἐν ἡλικίᾳ ταύταις του
 Ἀσκητῆ Ἀδριαν. Ὄν τοῦ πατρι-
 σχο ἀνεμνήσθουν τότε Σοφικά
 παροήσια καὶ εἰς τὸς μητροπο-
 λίτας Λέοντον, Ἀδριανουπόλεως
 Ἀμυσίας, Βερολίας, Μηθύνης,
 Κορινθίας, καὶ τὸν Μέγα Πατρι-
 στέλλον Χρυσόστομον. Ἄλλα
 δὲ μακρότερα εἰς διαφόρους πα-
 τριαρχικούς ἐπαλλήλους.
 (Ἀκολουθεῖ) ΠΕΡΙΟΧΗΣ :
 τὴν ὁρίαν **ΘΕΟΔΩΡΟΥ**

ἐπεμβασει λαχουρου ἐκκλησιαστικου
παράγοντος καὶ ζητεῖται καὶ οὗτος ἡ
ἐν τοῖς παρασκήνις διευθετή-
σις τοῦ ζητήματος τούτου. Ὅχι
φρονίμως βεβαλως.

ΚΑΤΟΠΙΝ τῶν ὁσόν ἐγράψαμεν
εἰς τὸ ἀποστολῆσθαι τοῦ ἐξ ὁρισμοῦ
Προεδροῦ τοῦ 1. Συνεδρίου στοί-
χων τῶν πρὸς Σωματεῖον Νόμων
ἀπερσέναι καὶ ὡς αὐτὰς ἐκλογὴν
προεδροῦ τῶν Σωματεῖον τῆς με-
τεπεισομένης Κυριακῆς. Καὶ τὰρα ὁ
λόγος διὰ δόξης τοῦ πρὸς ἡμετέρας
ἐφημερίους, ὅς ὅσοι, ἀθέ-
μεντοι ἐντέλλοι πάσης ἀπαρξέσεως
πρὸς πρόσστατα τὰ ὅποια πρὸς
ἐπιμνησθῆναι θὰ κηλυσὼν πάντα
ἀλλόθεν ἀνταρξήσονται τοὺς λογι-
κότητας καὶ παρουσιαστέουσιν ὅς
ᾔθεν ἐκπορεύουσιν λοχρῶν ἐκ-
κρημαστικῶν παραγόντων διὰ τὰ
ἐπιμνησθῆναι τὴν κρίσιν, ἀλλὰ τὰ
σφαιρὰ ἐκείνα πρόσστατα τὰ ὅποια
θετικῶς διὰ μνησθὼν πρὸς ἐξελι-
κισθῆναι τὴν συμφερρόντων τοῦ
κλήρου. Καὶ μίαν τοιαύτην ἀνυπε-
ρότητα σκέψασιν καὶ ἀνταρξήσονται
τοῖς προσημῶσι ἀναμένοντες ἀπὸ
τοῦ ἐφημερίου ἐκκλήτους τῆς
μεταπεισομένη Κυριακῆς. Ἄς προ-
σέλθουσιν εἰς τὴν κλήριν ὅς ἐλέν-
θεροι καὶ οὐ διὸ δουλοὶ τῶν σκέψε-

Η ΕΚΘΡΟΝΙΣ ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ Ε

20 Nov 1857. Primeval Forest

π. 129

308

Η ΕΚΘΡΟΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ Ε΄

Τὴν δὴ καὶ τὴν ἀποφασιστικὴν Τὸν δὲ Σώματα ἐπέλεξαν Τοποτηρητὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου τὸν Προΐοντα Ν. Παναγιώτη. Συντοκιστὴς ἐτέθησαν δ' Ἀδριανουπόλεως Κωνσταντίνος καὶ Χίου Κωνσταντίνος. Ὁ Προΐοντος ἔλαβε ἡλικίαν 14, 4 δ' Ἀδριανουπόλεως καὶ μόνον μίαν δ' Χίου. Ὡς εἰπομεν δ' Μεσημβρίας ἀπέσχε τῆς συνεδρίας καὶ ὡς ἐκ τούτου οἱ ψηφοφόροι ἦσαν 19.

Γνωστὸν ὅτι ὁ Προΐοντος ἐχομίσας Τοποτηρητὴς καὶ μετὰ τὴν παραίτησιν Νεοφύτου Η΄, κατελάτων ἀγαθὰς ἀνιμνήσεις συνεκτὴ τῶν καταλλήλων ἐνεργειῶν διὰ τὸ κόμησι. Μετὰ τὴν ἐκλογὴν συνετάχθη ὁ σχετικὸς Μαζβατὰς καὶ ἐπεδόθη τῷ Ζιβέρ, δι' ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ Μηθύνης, Γορβενῶν καὶ Ἀντ. Σούβλα. Ὁ Ζιβέρ παραλαμβάνει τὸν Μαζβατὰν κατηνύθη εἰς τ' Ἀνάτορα, ὅπου ἐξεδόθη τὸ αὐτοκρατορικὸν διάταγμα τῆς ἐκκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς τοῦ Τοποτηρητοῦ. Καὶ ἀρχὴ, τὴν ἰδίαν ἑσπέρην τῆς Μ. Παρασκευῆς, περὶ λόγων ἀράς, μετέβη εἰς Πατριαρχεῖα βασιλεῖς ἐκλογῆς τοῦ. Ὁ Τοποτηρητὴς ἀμέσως καταβὰς εἰς τὸν Πατριαρχικὸν ναὸν, προσέειπεν τῶν Ἐγκομιῶν τοῦ Ἐπιταρίου ὕμνον. Καὶ συνέβη οὕτω τὸ πρῶτον ἡ προέσβευσις τῶν Μ. ὁρῶν καὶ τοῦ ἑσπεροῦ τοῦ Πατριαρχῆς καὶ τοῦ ἑσπερῆς εἰς τὸν Ἐπιταρίον ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου.

ταφανὲς ὅτι ἡ κανονικὴ ἀποφασιστικὴ ἀρχὴ εἰς Μεσοβόταν ἀπαιτεῖ πρῶτον τὴν ἐκτελέσειν τῆς Ι. Συνόδου τῆς νενομισμένης ἐκκλησιαστικῆς πράξεως καὶ τῆς καὶ μετὰ ταῦτα τὴν ἀποφασιστικὴν ταύτην διὰ τοῦ νόμου τῆς Πολιτείας.

Ὡσαύτως ἐκ τῆς προέσβευσε Ἐκκλησίας βεβαιούται ὅτι ἡ ἐκκλησιαστικὴ αὕτη πράξις καὶ τελὴ εἶναι τελεία αὐτοτελής ἥτοι ἀσχετος καὶ ἀνεξάρτητος ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς Πολιτείας. Ἐντεῦθεν καὶ βλέπομεν ἐν τῇ πράξει τῆς Ἐκκλησίας ὅτι ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως καὶ ἀσχετοῦ ἂν ἐξελθοῦν ἢ οὐδ' ὁ νόμος τῆς Πολιτείας ὁ ὁποῖος ἀνυπακούει τὴν ἐκκλησιαστικὴν κανονικὴν διαταγὴν τῆς Μητροπόλεως αὐτοῦ ἥτοι δίδει τὴν κατενύκναι καὶ ἐπιλύει τὸν ὑποκείμενον καὶ ἐπιμελῶν τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ, ἐκ δὲ τῆς ἀδείας γάμου καὶ διαζύγιου, μνημονεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἐφημερίων ἐν ταῖς διαφόροις ἀκολουθίαις καὶ ἑορταστικαῖς καλ., ἐν ᾗ ἀντιθέτως οὐδὲν ἀπολύτως παραδειγμα διαδοχῆ, κατ' ὃ ἀρχιερεὺς ἀνέλαβε τὴν διακυβερνήσιν τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ ἀντὶ τῆς νενομισμένης ταύτης ἐκκλησιαστικῆς πράξεως στηριζόμενος μόνον ἐπὶ τοῦ νόμου τῆς Πολιτείας. Ἐξαιρέσειν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ ἡ τελευταία κατάληξις τῆς χειρονομήσεως Μητροπόλεως Νευροκοπίου ὑπὸ Σεβ. Μητροπολίτου Λογίας ἀλλὰ καὶ εἰς ταύτην, ὡς γνωστὸν, ἐγκαίρως ἐτέθη τέμα χάρις εἰς τὴν σύνοιαν καὶ εὐσέβειαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας κ. Κ. Γεωργακοπούλου, ὅστις καὶ ὑπέδειξεν εἰς τὸν ἐκτελούμενον Μητροπολίτην τὴν ἀνικανότητά τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ, ὡς τοιάχιστον ἐξάγεται ἐκ τοῦ τηλεγραφήματος ἀπὸ Σεβ. Μητροπολίτης Λογίας ἀπεστάλει πρὸς τὴν Ι. Σύνοδον καὶ δι' οὗ ἐδήλου ὅτι ἀπέσυρεν ἐκ τῆς Μητροπόλεως Νευροκοπίου τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ.

Τὴν δὴ καὶ τὴν ἀποφασιστικὴν Τὸν δὲ Σώματα ἐπέλεξαν Τοποτηρητὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου τὸν Προΐοντα Ν. Παναγιώτη. Συντοκιστὴς ἐτέθησαν δ' Ἀδριανουπόλεως Κωνσταντίνος καὶ Χίου Κωνσταντίνος. Ὁ Προΐοντος ἔλαβε ἡλικίαν 14, 4 δ' Ἀδριανουπόλεως καὶ μόνον μίαν δ' Χίου. Ὡς εἰπομεν δ' Μεσημβρίας ἀπέσχε τῆς συνεδρίας καὶ ὡς ἐκ τούτου οἱ ψηφοφόροι ἦσαν 19.

Γνωστὸν ὅτι ὁ Προΐοντος ἐχομίσας Τοποτηρητὴς καὶ μετὰ τὴν παραίτησιν Νεοφύτου Η΄, κατελάτων ἀγαθὰς ἀνιμνήσεις συνεκτὴ τῶν καταλλήλων ἐνεργειῶν διὰ τὸ κόμησι. Μετὰ τὴν ἐκλογὴν συνετάχθη ὁ σχετικὸς Μαζβατὰς καὶ ἐπεδόθη τῷ Ζιβέρ, δι' ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ Μηθύνης, Γορβενῶν καὶ Ἀντ. Σούβλα. Ὁ Ζιβέρ παραλαμβάνει τὸν Μαζβατὰν κατηνύθη εἰς τ' Ἀνάτορα, ὅπου ἐξεδόθη τὸ αὐτοκρατορικὸν διάταγμα τῆς ἐκκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς τοῦ Τοποτηρητοῦ. Καὶ ἀρχὴ, τὴν ἰδίαν ἑσπέρην τῆς Μ. Παρασκευῆς, περὶ λόγων ἀράς, μετέβη εἰς Πατριαρχεῖα βασιλεῖς ἐκλογῆς τοῦ. Ὁ Τοποτηρητὴς ἀμέσως καταβὰς εἰς τὸν Πατριαρχικὸν ναὸν, προσέειπεν τῶν Ἐγκομιῶν τοῦ Ἐπιταρίου ὕμνον. Καὶ συνέβη οὕτω τὸ πρῶτον ἡ προέσβευσις τῶν Μ. ὁρῶν καὶ τοῦ ἑσπεροῦ τοῦ Πατριαρχῆς καὶ τοῦ ἑσπερῆς εἰς τὸν Ἐπιταρίον ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου.

Αὐτὸν τὸν Πατριαρχεῖον μέγα Μουχλίου ὁ Πατριαρχὴς μετῆρ πλὴν ἐποβασταζόμενος ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Προποσίτου Κωνσταντίνου καὶ ὑπὸ τοῦ χιλιάρχου Λοιχητοῦ Φαναρίου Κεράλ. Τὴν ἐντάπισιν ἐπροξένησε καὶ εἰς αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς Τούρκους ἐκθρόνισας Ὁδοδόξου Πατριάρχου κατὰ τὴν αἰδέσασιν αὐτοῦ ἡ μίαν τῆς Χριστιανοσύνης. Ὁδοδόξου τοῦ Πατριαρχικοῦ κλητήρες καὶ ἐκθρόνισας. Ἐκείνοι δὲ τὴν ἐκθρόνισαν αὐτὴν συνοδείαν τιμητικῶς. Ὁδοδόξου ἀστυνομικοὶ κλη-

Οὐρανὸς ἐβδομάδας μετὰ τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ ὁ Πατριαρχῆς Κωνσταντίνος ἀπέλυσε ὑπομνητικῶς πᾶν τὸν Μητροπολίτην τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου, πλὴν τῶν Συνοδικῶν, ἐξαιρέτων τὰ κατὰ τὴν παύσιν τοῦ καὶ προσυπογραφόμενος: ἐπὶ αὐτοῖς παύσεως πρὸς Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίνος.

Βραδύτερον ἐνοικίασεν εἰς Χάλκη, παρὰ τοὺς πρόποδας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, τὸ μέγαρον Ταγματῆς πασσά, ὅπου καὶ ἐγκατέστη τῇ 4 Μαΐου 1901, ἀποσυρθεὶς τῆς ἐγκομιῶν εὐφρίας καὶ βασιλῆος τὸν εὖρον ὁ θάνατος τὴν 27ην Φεβρουαρίου 1914.

Προεσθάνθη τὸ τέλος τοῦ ἐκθροιστοῦ νὰ τελεσθῇ ἡ κηδεία τοῦ ἀντιπροβίου καὶ ἐπ' ἐνός ἀρχιερέως μόνον. Ἀλλὰ ἡ Ι. Σύνοδος ἀπεφασίσαι νὰ τὴν κηδείαν δημοτικῶς προσερχόντες τοῦ πατριάρχου Γερμανοῦ Ε΄, καὶ συμμετεχόντων ὅλων τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἡ κηδεία τὸν ὁρῶν διὰ τὴν Κυριακὴν 2 Μαρτίου ἐκ τῆς ἐν Χάλκῃ οἰκίας τοῦ. Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐπύλη εἰς τὸ ναὶδριον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Τὸ σκήνος τοῦ μετεφέρθη ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ ἐν πομπῇ, ἥς προέτασαν οἱ Νεοκασαρείας, Σμύρνης, Ἀγκίρας καὶ Βιζύης εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν καὶ ἐπύλη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία προσερχόντος τοῦ Πατριάρχου συμπαραστατομένου ὑπὸ πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν μελῶν τῆς Ι. Συνόδου. Εἰς τὴν κηδείαν παρέστησαν ὁ Ἕλλην καὶ ξένοι προσεβνται διότι, ὡς γνωστὸν, ὁ Πατριάρχης ἦτο τετιμημένος δι' ἀνωτέρων παρασίμων καὶ μεγαλοσταύρων διαφόρων κρατῶν.

(Ἀκολουθεῖ) ΠΕΡΙΠΘΕΙΟΣ

Ἐκτελέσειν διὰ τὴν 10 Μαΐου 1937

Ἰούλιος 1901

2-Του πρ. Πατριάρχου Κωνσταντινου Ε' εκδηλώσαντος την επιθυμίαν να συναντηθῇ ἰδιαίτερος μετὰ τοῦ Οικουμενικοῦ Πατριάρχου ἐν τῇ Ἀλῆ Πατριαρχικῇ ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος Δευτερεύων καὶ ὁ Τριτεύων καὶ οἱ δύο κλητῆρες μετεβήσαν εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ τὸν συνώδευσαν ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ. Οἱ δύο Πατριάρχαι συνωμίλησαν ἰδιαίτερον ἐπὶ ἡρώων.

3.-Κατά την συνεδρίαν της 1.2.1968, ο νόμος ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τάσκει τῆς Α. Θ. Π. προηγουμένη Ἀρχιερεῖς ὁ μὲν Σχολάρχης Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθανάσιος Χριστοδούλου ὑπὸ τὸν ψῆφόν τινος Σταύρουπόλεως ὁ δὲ Σχολάρχης Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς Μιχαὴλ Κ. Ἀβουλός ὑπὸ τὸν ψῆφόν τινος Στεφάνου.

6—'Εν τῇ συνόδῳ τῆς Συνόδου ἀνεγνωσθῆναι γράμματα συγκατήρια τῶν ἑκπρωτοπλητῶν Κληρικῶν καὶ Κληρικῶν κατομένων καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Κύπρου. Ἀπὸ τῆς ἐξέφρασης τὴν γνώμην ἀποφασίζον εἰς Κύπρον οἱ ὁρίσθησαν πρὸ καιροῦ ἀντιπρόσωποι: Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ Πατριαρχεῖου Ἱεροσολύμων.

—Ο Πατριάρχης ἐπὶ Συνόδου
καλεῖ τὸ ἑγκώμιον τοῦ Μητροπολί-
του Ἀρσαβίας ἐπαινέσας τὴν ἀ-
γερτικὴν δράσιν αὐτοῦ καὶ τὸ ἐν
τῷ γράμματι ἑρωτᾷ του. Τὸ ἐν-
κώμιον τοῦτο ἀπεδέχθη ἡ Ἱ. Σύνο-
δος ἐμμέσως οὕτως ἀποκρούσασα
κατὰ τοῦ ὡς ἄνω Μητροπολί-
τις αἰτίας.

10—Πλούσιον γεύμα παρέβησε ὁ πρ. Ἱεροσολύμων Νικόδημος τὸν Οἰκουμένικὸν Πατριάρχην, τῶν Συνοδικῶν καὶ ἄλλους πρωτοῦς τῆς νήσου Χάλκης. Εἰς γεύμα ἐλάβον μέρος ὁ πρ. Πατριάρχης Νεόφυτος καὶ ὁ διευθυντὴς Ἑμπορικῆς Σχολῆς Γεώργιος / νόπουλος.

5 'Ιουλίου.—Ο Μελέτιος Θω
«Επιτηρητής» τοῦ Οἰκουµενικοῦ Συ-
νοῦ διακεκριµένος ἐπὶ παιδείᾳ ἐ-
ροτονήθη Πατριάρχης Ἀλεξανδρῶν
7 'Ιουλίου 1651.—Ο Πατριάρχης
Παρθένος ὁ Β' ὁ δόξος (Κεσκί)
ἐπικύριοι συνοδικὸν τὸ κοινονο-
πολιτεῖα τῆς ἐν Ἀθῆναις γυ-

ἡ δὲ ἑξῆς ἐστὶν ἡ ἀπολογία τοῦ ἁγίου
 Μιχαήλ, ὁ ὅστις ἐστὶν ὁ ἀρχαγγέλος
 ὁ Στανθούλος (ὁ ὅντος ὁ ὀνομα-
 σίας), ἡτοροῦντος διὰ τῶν ἁγίων
 καὶ κατὰ τὸν βίον καὶ τὴν ῥῆσιν
 τοῦ μεταποσθέντος Πατριάρχου· Ὁ
 ὁβελὸς ἔλεγεν, ἡ εὐρία καὶ ῥο-
 φανὴ δίδουσι, τὸ δὲν καὶ γιγί-
 λουν ἀνέμου, ἡ ὁδοφόρος καὶ ἀνι-
 σιπυλὴς κώας, ἡ σταθὴ τῆς ῥι-
 φήτης καὶ νομοφοροῦνης, ἡ τι-
 μὴ καὶ δόξου καὶ ἡ δόξα τῶν
 ῥηδόνων αὐτὸν ἕνα τὸν κατὰ
 τὸν Πατριάρχον οἷται· κατὰ
 τὴν μεταποσθέντα ἀφῶν, ἡ ἐπι-
 στήν τὸν ἀγαλλόν τὸν Χριστοῦ
 καὶ τοῦ Πατρὸς θρόνου· Ἐ-
 παύειν πάλιν τὸν ἐννεμὸν
 ὑπὸ τοῦ μεγαλειῶν καὶ τῆς δόξης
 τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἐθνὸς
 καλῶν, τὸ ἀδελφόντων φρονίμῃ,
 ἡ ὅσα εὐσεβεῖα, ὁ τύπος καὶ ὁ
 γόνος τῆς πρὸς τὰ βίη καὶ τὰ
 πάντα εὐσεβείας, ἡ ἡτοροῦνης
 τῆς εὐγενείας καὶ ἀποστολῆς
 ὁ ἡτοροῦνης τῆς ἀποστολῆς καὶ
 ὁ ἡτοροῦνης τῆς ἀποστολῆς καὶ

εὐος καὶ τῆς ἀνεκδοκίτου ἀπλο-
 τῆτος, τοῦ ὁρίστου τῆς πατρια-
 ρχῆς ἐπιφωτιστῆς καὶ ἀδιορίστου
 ἡ φυσικῶς ἀνεκδοκίτου πατρι-
 αρχῆς.
 Ἄλλὰ περὶ τῆς Ταρτηχῆς οὐδὲν
 ἀπὸ τοῦ τοῦ Καμπούρτζι. Ἐ-
 πέμπομε οὖν! Ἐν αὐτῇ τῇ παν-
 στίῳ τοῦ Πυθῶν τοῦ Κυβλο-
 ῆτος, ἐν ἀποσπῇ τῇ ἀποδὸν τῇ
 ἡμῶν τοῦ πατριάρχου ὁ δόξου ὡς
 σπουδαιότητα τῆς εἰς τοὺς
 ἀφ᾽ ἡμῶν εἰς τῆς ταρτηχῆς τῶν
 τῶν νήσων τῶν ἀποδοκίτου.

Μεστών επίσης ζωηρών ἀπο-
στολων ἐπιτάφιον ἀγγέλλειν ο
ἐκείνους Χρυσόστομος, ὁ μαρτυροῦ-
ντας ὁ Μέγας Πρωτοσύγκελλός
του καὶ το πνευματικόν του ἀνά-
στηνα.

Ὁ γενικός, πατριαρχικὴ ἐντολὴ
ἐλάττω τὸν αὐλόγουρον τῆς Θε-
οκρατορίας Σουλῆς

τοῦ ἐπιταφίου πλακὸς τοῦ
 τοῦ Γυμνασίου τοῦ Ζωγράφου
 τοῦ τοῦ κοινότητος Σταυροδρο-
 μίου Μιχαὴλ Ι. Κεφάλας ἐχάραξ-
 τὰ ἐξῆς:

Γείνατο παιπαλόεσσα Χίος, σο
φίην δὲ δίδαξε θειὴν Χαλκῆτι
Σχολῇ ἑνδοξος.

Στρασβούργοι τε σιγὸς ἐπαυ-
της ἐρικυδὲς ἀρχιερεὺς δὲ ἐν
θεῷ ἐκόσμησε.

Λέσβον καὶ Ἐφέσον ἐναρτιῶ
εἰκάδα πλήρη εἶτα δ' ἑαί πρᾶσι
δες θρόνον εἰς ἦρατο Βύζαντο
μέγαν, ἥ ἑκάτας πεντήκοντα ἴσκει
ἀλκάδα πεπνυμένως Χριστοῦ ἰδύ
νον.

Ἦν γὰρ καὶ ἁγὰθος, τοιο-
ῦτος. νόον δὲ Κωνσταντῖνον
εἰς τέλος Ἐδνάουης.

Σ. Φ. Ε. "Οταν ὁ χρόνος ἐπιτρέψῃ
θὰ δημοσιευθῇ ὡς συνέχεια τῆς
θρονιστικῆς ἐπιστολῆς Κωνσταντίνου
τοῦ Ε' εἰς τὴ ἀποχωρήσει αὐτοῦ ἐ-
πὶ τοῦ θρόνου, ἢ ἀλληλογραφία τῶν δύο
Πατριάρχων Κωνσταντινίου καὶ Ε' πα-
τρὸς Ἰωακείμ Γ' ὡς καὶ αἱ πρὸς τὴν Ὑ-
ψηλὴν Πύλιν ἀναφοράι τοῦ αὐτοῦ
στον Πατριάρχη.

Ελπίδα 1937. 9 μήνες
χων μακροχρόνιον Ιερατικήν πείρα

κελας Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀναργῶν

9 'Ιουλίου 1824. — Εἰς διαδοχὴν τοῦ Πατριάρχου Ἀνθίμου Γ' ἀπελθόντες εἰς Σμύρνην, Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐξελέγη ὁ Σεραφὴν Χούρσανθος.

10 'Ιουλίου 1250.—Ο ἐν Νικαίᾳ
διαμένων Οἰκουµενικός Πατριάρχης
Μανουὴλ Β' ἐξέδοτο κανονικὴν Συ-
νοδικὴν διάταξιν καθ' ἣν ἐπιτρέπεται
εἰς τοὺς κυριάρχους Μητροπολίτας
νὰ μεταθέτωσι τοὺς ἐπισκόπους τῶν
ἀπὸ παλαιᾶς εἰς παλαιὰ τῆς ἐκ-
παρχίας τῶν. ΠΕΡΙΝΘΙΟΣ